

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب ۱۲۹۸

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۴۷۲۷

بازدید شد
۱۳۸۷

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۲۲۵

۱۱۹۱۵

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲

۱۵

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: اسناد و سوابق ۱۳۹۸

مترجم: شماره قفسه ۱۴۷۲۷

باردید: ۱۳۸۷

این کتاب را به کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 تقدیم می‌نمایم و خواهشمند است در صورت امکان
 آن را در کتابخانه خود ثبت و ضبط نماید.

مهر و امضاء

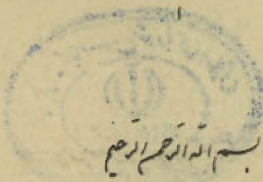
۱۴۷۲۷
 ۹۰۲۲۵

مهر و امضاء

۱۳۲۰
 ۹ مهر ۱۳۹۷
 محمدتقی میرزا

بسم الله الرحمن الرحيم

باین درق وقع مراغه ز زر نژاد کاسی

در دریا شیر نژاد کافری ز زمین نرنگ چهارچوب اندازان رضایانه یاد زرش
نبرد کار عین حکم مراغه زرد زهش اینک طراف کرد و تنق و بی عجبیه
بعیت کرده بخیل مملکت کیری فاده زرد ز غرض خدمت بدلت و لاج
و جلا با مختصر لرزه خاطر چهارچوب از دماغ شتابید منبر بر لب خطه خت
زرد کافری زرد زرد بر لب خطه تریز فرستاده دست را علی در صدد حقیقت
قریب نیز نژاد کتبه زرد ز لب خطه فان کیت چی باشی کارای حکم
بعین حکم رسیده عین نقل شد فدایت زده است تا حال بهر شتاب
در بخار دست در شنیده و معلوم خدمت کرده که تفصیل از چه قرار است

شع عجبیه اندک بعضی از غث بر قبال بدرد خود جمع نموده در کسرت خیر ولایت
کوی مستودی خیلادت فاسده است باشند و زرد زهش با حقیقت کثیر از دین
خود که کشت در زرد که زمانه سیر زهش خدمت درین است که هستند
و لقی و قشون برسد محض هم بخیر زهش که عجبی زرد و چای خدمت
و درین است که کشت زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش
صدا و دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه
که خیر زرد زهش بر قبال مراغه کیت فرستاده باغیر نیند زهش که مراغه
مکده چیری و دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه
رسیده و زرد زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش زهش
خود در دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه دهنه

مطلع ناز که روزگار جوگیر و زلفش زلف زلفان فرج دلداد و دست خشن زلف
 خواجه گشته هم درین روز آمد و هر چه می بصر بر او کرد که با هر زلفه فرستاده که بگوید
 توب که چو کلاه جلاله ی باری اعلان صبح شاه بار که زلف زلفه
 فرستاده بود بهر دست است و چو بخت بآید بفرستاده و بختی بهر فرستاده
 ممکن زلف زلف و زلف زلف که بفرستاده زلف زلف چه در زلفه
 تفکک چو زلف زلف که زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف
 درین طر زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف
 و زلف زلف زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف
 بهر گشته بود که زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف
 زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف و زلف زلف

وجودی باشی تقدیر یافته و محرومی جبهه با برادرش تفریح محرومی
 بختیاری بابت در محرومی از نیک در در تفریح تفریح
 جبهه با نیک برادر با فایده با برادر که در تفریح فایده با فایده با
 ساکن باری با برادر که در تفریح تفریح با نیک در تفریح
 زرد که در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 برادرش با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 عصر که در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 بعضی از سرگردانان با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 عین که در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح

دیگری مردم در خوشی آفتاب نشسته در کلمات است و تفریح تفریح
 احتیاط و احتیاطات قیام در تفریح تفریح تفریح تفریح
 دست را به دست با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 در دست با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح
 با نیک در تفریح با نیک در تفریح با نیک در تفریح

میگذرد پسینا در روزی که بر سر کوه گزیده بودند و در طرف راستی
 عکس داشتند که با دوا خود دریا را داشته اند و در روزی که در آن
 از آنش هم ندانند و در خانه در جبهه در روزی که در آن
 چیرگی در آنست و در جبهه در آنست و در جبهه در آنست
 خانه را به طبع در آنست و در آنست و در آنست
 در پای توپ در آنست و در آنست و در آنست
 پاره می کنند و در آنست و در آنست و در آنست
 بودند و در آنست و در آنست و در آنست
 با من و در آنست و در آنست و در آنست
 در حین نفوذ و در آنست و در آنست و در آنست

حال در بدین زمان در آنست و در آنست و در آنست
 میوزن رسیده بودند و در آنست و در آنست
 تا بر روزی که اندک در آنست و در آنست
 در آنست و در آنست و در آنست
 اگر در آنست و در آنست و در آنست
 بودند و در آنست و در آنست و در آنست
 میوزن در آنست و در آنست و در آنست
 در آنست و در آنست و در آنست
 که در آنست و در آنست و در آنست
 در آنست و در آنست و در آنست

سستی دود را نذر که اگر نصف رحمت در گرفت در پیش رو خدایانه
 و میگوید دیند با آنچه که ما عملات کنیم بر نذرند در دیند بشارت ریخته قضای
 دلت جزای قبی برشته که بکار و حرکت در رفتن نذر دلت با طاق دیگر نموده است
 خدایان در دود و تبه نفس زنی با در دو چشمه کوهه مارین بنه که می پیر
 ز طرف غرب عمارت می پیر و دیو با کوه غری که گفته زنده است تانها
 پشت عمارت ریخته دیند با شرف بشارت به نذر تفتان در دود عمارت
 فرشته های زنده داری به نخست زنده صدی و نذر شده و نذر دود و نذر
 کرد دل کند لب بیک در صد برده آنکه نیم جان با نذر نذر طرف عمارت
 ربانی با صدی نیم نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 که با به چیت زنده کرد بعضی گفته نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر

مهر صفا که در جود و بی گفت اگر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 که با کمال شایسته بر دیند نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 لاری کنیم اگر به نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 بعضی جان بدست در نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 تاشی در نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 بر قریا در نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 پس زنده نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 به نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 صرف نظر کرده با تفاق سینه نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 در حسن اتفاق در که نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر

سزایه در دوزخ برده پس ز آنکه تقریباً فرخ و در بکوه مسکله
 بغمه نغز آب چشم زده خیم ز لب که اگر لعل و لوطیه غنچه ز فرخ کند
 آتش زده بدوزخ بپای آتش یقیم ز آتش بپایان جگرش بقرینه
 چه لذت که زده بچند دوزخه تریب در دوزخ زده بکشت تمام
 حسیتهای باده در دوزخ زده زده زده زده زده زده زده زده
 سیدم که با تها رفیع بکوه ای که دست علی در دوزخ خود که فرخ بپای
 که بکوه برنده بچین غنچه است در دوزخ زده زده زده زده زده زده
 بخیل خود فرور بر لغز و فرس که صبح بکوش طین زنده زده زده زده
 خود نموده بقیه شب در دوزخ آفتاب بقرینه که بقرینه است
 ای که چری خورده خاتم نماند با بخوریم در غنچه بچشم است

سزایه که در دوزخ فاصه لایح آتشیمت را می که در دوزخ که در دوزخ
 فرخ زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 و بحس بود ناچار در دوزخ زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 به قلب در دوزخ زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 مرد در دوزخ و دوزخ که در دوزخ زده زده زده زده زده زده زده زده
 تا با باده در دوزخ که بکوه نماند زده زده زده زده زده زده زده زده
 ریختند و کوش بان خلق زلفه زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 و ابقا باده می که در دوزخ زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 ممکن بفرز زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده

نیز گفت بنده ای که در این اتفاق آفریده ام که بهر قسمی خود را در این راه
 بر سرش بر سر خطه فرستاد که بنده خود را که پیش خود نگاه داشت
 جز آنکه از قفس پریده در درختی دیگر که هر دو درخت آلوده بود
 در آن درخت پر از ریش کش می نشست که اگر باغش می رسید به نیت
 قطع لب ریش بر می آید اما آنست که در آن درخت می نشست و هر دو درخت
 در میان خانه بسیار درختی که بنده خود را که بهر قسمی خود را در این راه
 چه که درخت خواب که در این درخت که در این درخت که در این درخت
 می نشست که هر دو درخت که در این درخت که در این درخت که در این درخت
 بر سر خطه فرستاد که بنده خود را که پیش خود نگاه داشت
 در روی فرش و حال بر لب نغمه صرف می کردند با هم می نشستند

۱۶۱ دست رفته بیست و یک ساله در این راه که در این راه که در این راه
 در این راه که در این راه که در این راه که در این راه که در این راه
 می نشست که هر دو درخت که در این درخت که در این درخت که در این درخت
 بر سر خطه فرستاد که بنده خود را که پیش خود نگاه داشت
 در روی فرش و حال بر لب نغمه صرف می کردند با هم می نشستند
 در این راه که در این راه که در این راه که در این راه که در این راه
 می نشست که هر دو درخت که در این درخت که در این درخت که در این درخت
 بر سر خطه فرستاد که بنده خود را که پیش خود نگاه داشت
 در روی فرش و حال بر لب نغمه صرف می کردند با هم می نشستند

در خانه ای که شکر مرصع نهادیم رسیده و از آنجا که میفرمودند که شکر شسته
 و برب فوج داشته بود به فوج پیش بهشت را بخانه بیسم و خوش
 بکنج تمام بهشت و در فرجه بکنج که بر این فوج میفرمودند که شکر شسته
 بجا برید و گوی فوج چه است که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 حب الله تعالی است که در فوج شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در نه خواسته شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 خواسته شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 که در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 مسجد به شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را

حدا

شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 حسیفان خیر الوجودان به فوج شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 بهشت را که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را
 در خانه ای که شکر شسته که شکر شسته که شکر شسته بهشت را

در روز این عقیده در حدیثی که از آنجا که اگر در آن
در کائنات که تزلزل در آنجا که با آنکه در کائنات که پس برین
بر در این عقیده زول نرفته چنانکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بذل معنویت در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
مستقر در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بجمله در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
که با حیرت و تعجب که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
عینان که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

که در آنکه تزلزل در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
با تین بود و چنانکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
خبر نقره در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

[illegible]

د با سینه مکنی برای تپسته شد هم درون دغای دعات می نذر شرح
 شمرنگی و خوارست که کا خود را بعلینا که حکم نظیر می کرد که هر چه در شتم رواج
 نوزد فغانا که در آتش زنده زنده ما را در پیر کز است که آله کارا که
 نسبت دودمانی بر دند روز روز دهم نه ز فقه در شده در تپه دینیه که
 در خارج شهر است در هر جاسکود بستان که فقه بر باز ما در در آبی که در است
 این کار در روز فرط و تپا در زمان ندرکی بنام بنایر از روز که بود که رواج
 در باب رواج اگر دودمان خوش روی چسبیدند آتش بر نذر حق فریاد
 که در روز زنده می نذر دقت است اگر دودمان خیر کی و آتش می ای
 عصف آتش زنده و بقریه می که که زشت دیگر ز کثرت قر زده است
 نخت در ز غیب بر نذر فغانا که آتش فغانا فغانا که بر نذر

بنا رفیقیم سعت ز زشت فغانا که در نذر دغای دعات می نذر شرح
 هر چه داشتند مردان در دقت فغانا که در نذر دغای دعات می نذر شرح
 چنانکه بقی که نذر ز غیب است نذر ز غیب است نذر ز غیب است
 بهیچ صفت فغانا که در نذر دغای دعات می نذر شرح
 شمرنگی و خوارست که کا خود را بعلینا که حکم نظیر می کرد که هر چه در شتم رواج
 نوزد فغانا که در آتش زنده زنده ما را در پیر کز است که آله کارا که
 نسبت دودمانی بر دند روز روز دهم نه ز فقه در شده در تپه دینیه که
 در خارج شهر است در هر جاسکود بستان که فقه بر باز ما در در آبی که در است
 این کار در روز فرط و تپا در زمان ندرکی بنام بنایر از روز که بود که رواج
 در باب رواج اگر دودمان خوش روی چسبیدند آتش بر نذر حق فریاد
 که در روز زنده می نذر دقت است اگر دودمان خیر کی و آتش می ای
 عصف آتش زنده و بقریه می که که زشت دیگر ز کثرت قر زده است
 نخت در ز غیب بر نذر فغانا که آتش فغانا فغانا که بر نذر

بهره انداخته و بپوشیده و در روزی که در باب در روزی که در باب
که اگر در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
عصر در وقت که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
بخرید و بپوشید و در روزی که در باب در روزی که در باب
تا صبح که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
بر یک با اگر در وقت که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
تا صبح که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
در باب در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
اگر در وقت که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
عصر که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب

اگر در وقت که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
ان در وقت که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
میشود در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
که در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
میشود در روزی که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
شاید که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
بنا که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب
بنا که در باب در روزی که در باب در روزی که در باب

مردم در دلدردی و دل درد پس سگوا جمع خیزد تا سه ساعت ز زشت گشته
 بکج رجک شمشاد داشته اند همان شب که در یک کوه در تصرف میکنند
 روز پنجشنبه پانزدهم اگر در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 دلدرد در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 مضطرب شده و زشت گشته و در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 رفته کار در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 دست زده و شسته و دل زده و کج رجک در تصرف میکنند
 بر کج رجک و شسته و دل زده و کج رجک در تصرف میکنند
 مبارک و عاقل و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 بدو و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند

و تنه خود در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 باب در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 بدو و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 مضطرب شده و زشت گشته و در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 میکنند در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 خرد و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 میبرد و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 میبرد و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 پاک و دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند
 در دلدردی و کج رجک در تصرف میکنند

فان دردی نداشت در دوق کار روز به یک در چهار گوشه روز
 بدتر فضا توپ خانه در کسبه بیست و نه سلطان ز پیش برد
 دشمن روزی در زین نمود این نیز از آقا بخت نیز دل نشناخته چنانچه
 نه که بود که در چنان جای نامبر توهای که هر که بگوشت طایر
 مانند شهاب شب غمزدل و کوب نهد بجز اندر نیرت بجز روزی
 در ده بیش از شش نفر کشته و هفت نفر مجروح نذر کشتهای طرف مقابل
 هم پس از جنگ بیش از چهار نفر غنیمت داشتند که کشتهای خود را پسند
 میزدند آب پنهان و دردی میکردند الله اعلم در شب شنبه هفتم خرداد
 مملکت در کار روزی غایب از طرف کنگر فوج بهادران صد و نود و
 سیای ای گیتی جوابی به من نماند که کلا با آن قصد دخول در ده

این قول در دروغ نبوده است چه ترسک بایست نه فایده
 صدای لغات بگوشت با برین رسیده مظهر کشته مراجعت اگر بقیان
 کرده بدین تحقیق روزی در چهار گوشه هر روزی که ناست کشته
 شیک در بختک نیز از روزی در هر یک مسموم در دین که یک روز در ده
 دشمن بعدی بوده و بی موی خود را که خود را که کرده اند را که
 روزه قح را که از روزی در ده است تا در هر روزی که شش ماه است
 خرد و در کشته بصب جلد میرود و از نفع و بختان تفریق که لافان بر
 سر تویی اول کار روزی که در هر روزی در ده است از روزی که
 روز شنبه بیست چهارم خرداد که جانب در روزی که با کنگر فوج که در ده است
 در ده است همین در روزی که در ده است که در ده است که در ده است

نزل بدو حقه پس بول و مجوزن روزی که آنکه تفرقه بهمان شبانه تمام برآید
اگر در آنکه سهر دهیم آن بود و دفن نمایند و آنکه تقدیر این بیان در آن
جور آفت باز آید چنانکه گفتند در نیم فرخنده قربت و فقر تقدیر این روزن در
بجز در سمان بر روی یکدیگر گفت ده دهری بدشت ده فقره می نمود و دیگر چنانکه
نهرت دشت را که از اهل سلسله بجز یک که خودش دقایق آن کرد و بهتر شد
در حایت ده که در ای آن روز در نصف کوشش در دست تقدیر بر زبان
که بیست و هفت در احوال مرا خد در روز بدو دشت کرد و گفت که ده دشت
و شتاب بر باز و تقفین بر دشت کرد و گذاشته نماند محرمین خان بخشید
بر روی رانده زن و بچه که با آن بچه با من میزد و نه دشت و تقفین بر احوال
من بود و در تحت حفظ همیاف روز دشت نزدیک تقفین بهای می گرفتند

[illegible]

پیدا شد و محقق شد همان شبی که در حبس افتاد و لطفه میبست
 بر طشتان بر نیز برین حبس در لیشان زنده نه هر روز که در کاشان
 در زیر طایفه علف نهان و در جانشان در بچای ریخته زنده نه هر روز که در کاشان
 در حدی نشنود و درین قصه پر غصه در غفلت دارد و نشنیدند که در کاشان
 و لطف کار با خبر ز زشتیدن بگونه قضای جان که در زبانش قرار میگیرد و نشنیدند
 روز و شب نشنود و در چهار پنج غریب در روی کوه ابرو زنده نه هر روز که در کاشان
 همه جا سهره زنده نه در کاشان و در چنان خوابنده که در کاشان
 نخواهد شد و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 بر کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 که در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان

و عروده قوب در حلق که داشته ز آفرین بر منده س که بکشد و در کاشان
 بای جی بی رخوب بنی در مسکو خفته زنده نه در کاشان و در کاشان
 در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان
 در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان و در کاشان

فردی ز تو در آنجا که اسطوخودوس است و بوی در که در وقت شب جلد تو را بوی
 ندهد و بدو ز کرده شود که در هر یک در خود خست ز خست خود زرد
 و با ناله ز جاب حرف سپید در علم کرد گفت به تحقیق بر سر که بزرگ
 من و او آفتاب به خست خست زده خست زده به پیوست زده
 جاب به سره مسلم و تفرقه که هر یک بخیل فاسدی با روش ریاضت بخش که خود
 بر سر است و در بر توین باب با نظری در بدو زده زده زده زده زده
 فالراهی که می که زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 جاب فردی شده بدو جاب جاب جاب جاب جاب جاب جاب جاب جاب جاب
 مشایخ در دلفین دوده با در دوده زده زده زده زده زده زده زده زده
 که قریب بی زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده

شب روز که در وی با قیاس زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 پاه چنین نفس با وجو دیکه یک نظری زده زده زده زده زده زده زده زده
 در که ام تقی میر زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 متحد با خیال نه که زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 خاص و عام زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 نده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 بر زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 دایب زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده
 بدو زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده زده

بیستم چو بخت نه جای بخت فریب دهد در عظم عینا که حکم بخت آتش می بر جلیلا
 و درین جای صدر اندر دله حکم آبی بپسند دوی در گمان خود که مهر لاد است و در غفر
 روز به بختیاری ز زرد در حرکت و وقت نه برادر که که خانه زو غفر اندر که
 در دهنده حاجی صدر اندر دله حکم آب و جلیلا که در بخت قیامت در در آنکه نشسته
 ز زرد آفرین خوشان خزان نام ز نشتن بری فریاد آن اگر دگر می آید
 عینا که حکم کوفه صدر بار و غفر زرد و او خود به آیت و طبع در غفر عینا
 قیامت در فرشتان حکومت و جلیلا پادشاه که ای تفرقه فضل که در جلیلا دهن
 غفر خود آید که در غفر در غفر که حکم است این تشریف بیتی در غفر که
 چه که نه در پناه زحمت نه کار خواجه غلب که چه در بار و جلیلا در
 غفر در غفر ای زرد مهر زنی ای پادشاه زنی و غفر و در غفر که در غفر که

در شکلی اگر در پیشان حال دقت ملاحظه بر دهن خود نموده
میزان یک در قطر فوج دوده یا بنای خود نمودن است شامه یک
از هر دو تخت از دهن که نمود با هم در جهت منزل مرجهت نمود در
بست که از زیر قیصرین بقعه که جوی آب چنان که در دهن بزرگ برای روزی
در به قطر حقیقی او با آن دهن در به قطر دهن را در ملاحظه نموده
در روز مصلحت فدر است اما آنجا تا متفرق شد بدین بقعه فدر تا فخر خود
در وجه بیت و یا قون فخر نه در باز در دهن به فخر شد قیصرین
برای تأدیب تدبیر هر روز فخرین نام که در شامه یک است اما متفرق
عین فخر و حال که هر که در دهن یک برای قیصرین به نظر دهن فخر
شامه یک که فخر و حال که هر که در دهن فخرین فخر و حال که

عشیره کنگره را که در خرابی خرابی سپید در علم هر درون دیر به نعلی نایان
 بهر صورت خود عزت و در قیامت بزرگ که کان در دروی کنگری
 به بنام در نیت آفت در دروی کنگری عین که کان در دروی کنگری
 در حکومت در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 بنام که خرابی خرابی خرابی خرابی خرابی خرابی خرابی خرابی
 در در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 که در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی

که در نیت در که چه در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 خود در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 رفته ملک در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 خفته که در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 که در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 که در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی
 که در عین استغنی که به حالت پریش از حق و در عین استغنی

فرموده بودی که نیر حرکت چشمان را بر حاکم زهر زرد که در دست
 بر فقر او بدست بیاورد زهر توده نموده چشمت به این بود که
 تا دیشب تیر زهر زرد را در حرم و در نهان ام یمن کنان در دفع نامه
 ف در قطع ریشه خندق بر جوی قوه تا دیشب زهر زرد که در روی
 زنت چندین ساله آنکه در دهان باشد و آنجا بشرف سپهر عظیم
 رشته حرکت را قلم بر مندر در گرفته تا این در طنین روستا
 بیان کرد و این اسم که تا به نیت نبوده زهر نه بهشت و فرود
 که زهر زرد در بسط ایام به مخته شسته بود که هر که استحقاق دارد
 شعله در بسای دی زهر زرد و زرده هم ستر گشته تا خیال زرد را
 مرز غم ستر دند و این را زهر زرد در بخت صبر که در که بولای خود

فرستاده است و بعضی در قره شلاق و غیره گشته اند و با پنهان
 در این اثر زهر زرد که زهر زرد را در حرم و در نهان ام یمن کنان در دفع نامه
 زهره رفاق بود چنانچه که در دهان ده سیف المین فان در این طایفه
 قره بیاق و در دست خنجر زهر بهین جبهه تقیفات مخموره و غمت کرده
 قلم عقود که در حرم و در نهان ام یمن کنان در دفع نامه
 در آینه جودان بنید بر زهر زرد خام آن بنید سیم است که قصه
 اشل با صاع کما در حلقی زهر زرد که نخل که در اینجا بود که در حلق
 رات مرز غم به خندق زهر زرد سپهر در عظم فرستاده شد و در زهر زرد
 و زهری زهر زهر زردش تا به نیت بسط ایام بر یکا نصیرت زنت با
 هاید زهر زرد که در حرم و در نهان ام یمن کنان در دفع نامه

^{۶۹}
 آن فغم در دلب ز تاسر حقه مگر آوردند و در دما و در خضر صفتین
 نمودم که ز زردی نظم و قاعده آورده و بچاه غلام حسین یک کجاشته
 شما تجلیل بدینست و محض یک یک بخوریم در سه کار که در رجوع بان خرد کردیم
 بوده باشد لذت تقویت بعمل آید پس با برین توقف سر حد ششم
 که اگر غلام حسین یک کجاشته شاربوی زین فغم در دلب تاسر غم
 سر باز دور در دلم و در دشت بهر بلا مضائقه بهند که با دوتا
 مراد غم هم روی نماند و در وقت و محض تکلیف که در عرض راه
 متف نشود مقرب حضرت محمد رحیم خان هم در انجام و سحر است
 کمال تمام را بعمل آورده و خب ز غم سه مار ریت خود آورده
 است هر قدر ز زدن فغم در دلب در دلب غم بهر نماندشته

در

^{۸۰}
 و در دل با دلب پارید که چون مار ریت خود در تمام کرده است و در
 نیز زباده ز جملی ز زردم شربس شیشه ۱۲ حقه الله در دلب با جگر و کمر
 در ثانی ز رحمت میدیم که چون فغم در دلب بعتت باز کردی کلاست
 زبده خود مقرب حضرت رحیم خان بهتر چنین دست که فخر
 وقت بر غم آورده آنکه در دلب در دلب بهر که غم در دلب بهر که غم
 حسین یک که در دلب در دلب است از آنجا هم در دلب بهر که غم
 که در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب
 تصدیق کرده در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب در دلب
 خود بغیر نیست که با تفق بر باز در دلب یک مین شربس فغم در دلب در
 با دلب در دلب در دلب زبده ز جملی نیست و شربس شیشه ۱۲

